

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLII. ad annum CCCCLXXX.

Parisiis, 1644

Epistola, Sev Libellvs Emendationis Leporii Monachi Ad Episcopos Galliae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14918

EPISTOLA,

SEV

LIBELLVS EMENDATIONIS LEPORII
MONACHI AD EPISCOPOS GALLIÆ.

*Integra non exstat. quæ autem sequuntur, ex Cassiano decerpta
sunt lib. I. de incarnatione Domini, ubi flebiles confessionis
& planctus Leporii literas vocat.*

QVID in me primum, o domini mei venerandi & beatissimi sacerdotes, accusem, nescio; & quid in me primum excusum, non inuenio. Sic imperitia & superbia, sic stulta simplicitas cum persuasione noxia, sic feruor cum intemperantia, sic, vt verius dicam, cum sui diminutione debilis fides, simul in me omnia recepta vigerunt, vt tot & tantis simul sit & obedisse confusio, & hæc eadem ab animo potuisse cedere, mihi stupenda gratulatio. Et post pauca. Si ergo minime percipientes hanc potentiam Dei, sensu nostro & propria ratione sapientes, quasi in inferiora se Deus agere videatur, ita hominem cum Domino natum esse dicamus, vt seorsum quæ Dei sunt soli Deo demus, & seorsum quæ sunt hominis soli homini reputeemus; quartam manifeste introducimus in Trinitate personam, & de vno filio Dei non vnum, sed facere incipimus duos Christos: quod a nobis ipse Dominus Deus Christus auertat. Ergo confitemur Dominum ac Deum nostrum Iesum Christum, vnicum filium Dei, qui sibi ante sæcula natus ex patre est, nobis a tempore de Spiritu sancto ex Maria semper virgine factum hominem, natum Deum: & confitentes vtramque substantiam, carnis ac verbi, vnum eundemque Deum atque hominem inseparabilem semper pia fidei credulitate suscipimus: & ex tempore susceptæ carnis sic omnia dicimus quæ erant Dei transisse in hominem, vt omnia quæ erant hominis in Deum venirent: & hac intelligentia verbum factum sit caro, non vt conuersione aut mutabilitate coeperit esse quod non erat, sed vt potentia diuinæ dispensationis verbum patris nunquam a patre discedens, homo proprie fieri dignaretur, incarnatusque sit vnigenitus secreto illo mysterio, quo ipse nouit. nostrum namque est credere, illius nosse. Ac sic ipse Deus

Concil. Tom. 4.

Pppp ij

verbum totū suscipiens quod est hominis, homo fit, & assumptus homo totū accipiens quod Deus est, aliud quam Deus esse non possit. Non tamen, quia incarnatus dicitur & immixtus, diminutio eius est accipienda substantiæ. Nouit enim Deus sine sui corruptione misceri, & tamen in veritate misceri: nouit in se ita suscipere, vt nihil ei crescat augmenti; sicut seipsum totum nouit infundere, vt nihil accidat detrimenti. Non ergo ad intelligentiam imbecillitatis nostræ, secundum experimentorum visibilia documenta, facientes coniecturam de æqualibus se inuicem ingredientibus creaturis, putemus Deum hominemque commixtum, & tali confusione carnis & verbi quasi aliquod corpus effectum. Absit ita credere, vt conflati quodammodo genere duas naturas in vnam redactas arbitremur esse substantiam. Huiusmodi enim commixto partis vtriusque corruptio est. Deus enim, qui capax non capabilis est, penetrans non penetrabilis, implens non implebilis, qui vbique simul totus est, & vbique diffusus est, per infusionem potentiæ suæ misericorditer naturæ est mixtus humanæ. Et post pauca. Nascitur ergo nobis proprie de Spiritu sancto & Maria semper virgine Deus homo Iesus Christus filius Dei: ac sic in alterutrum vnum fit verbum & caro, vt manente in sua perfectione naturaliter vtraque substantia, sine sui præiudicio & humanitati diuina communicent, & diuinitati humana participant; nec alter Deus, alter homo, sed idem ipse Deus qui & homo, & vicissim homo qui & Deus Iesus Christus, vnus Dei filius nuncupetur & vere sit. Et ideo id agendum nobis semper est & credendum, vt Dominum nostrum Iesum Christum filium Dei Deum verum, quem cum patre semper, & æqualem patri ante sæcula confitemur, eundem a tempore susceptæ carnis factum Deum hominem non negemus: nec quasi per gradus & tempora proficientem in Deum, alterius status fuisse ante resurrectionem credamus, alterius post resurrectionem, sed eiusdem semper plenitudinis atque virtutis. Et item paulo post. Sed quia verbum Deus in hominem dignanter hominem suscipiendo descendit, & per susceptionem Dei homo ascendit in verbum, totus Deus verbum factus est totus homo. Non enim Deus pater homo factus est, nec Spiritus sanctus,

Ioannes II.
papa epist.
3. Facundus
lib. 1.

sed vnigenitus patris. ideoque vna persona accipienda est
carnis & verbi, vt fideliter sine aliqua dubitatione creda-
mus vnum eundemque Dei filium inseparabilem semper,
geminæ substantiæ etiam gigantem nominatum, in diebus ^{Psal. 18.}
carnis suæ, & vere omnia semper gessisse quæ sunt homi-
nis, & verè semper possedisse quæ Dei sunt: quoniam etfi ^{2. Cor. 13.}
crucifixus est ex infirmitate, sed viuit ex virtute Dei. Ce-
tera desiderantur.

NOTA IACOBI SIRMONDI
SOCIETATIS IESV.

¹ *Libellus emendationis Leporii.*] Leporius monachus Massilia ob
hæresim eiectus, cum in Africa respuisset, ibi conscripsit libellum
emendationis, atque inde in Galliam ad episcopos misit, circa annum
Christi 425. Baronius ad annum refert 420. Ioannes II. papa in epi-
stola 3. ad Auienum & alios senatores, locum recitans ex hoc libello
feu epistola Leporii, a Synodo Africana confirmatam testatur: *Lepo-
rius, inquit, in epistola, quam Aurelius episcopus Carthagenensis, & Au-
gustinus, & Synodus Africana firmavit. Quod si Africanam eam di-
xit, quam habemus, post consularum Honorii XII. & Theodosii VIII.
anno Christi 419. celebratam, in eundem scilicet annum Leporii
emendationem incidisse statuendum est.*

De illo tunc monacho, postea presbytero, præter Cassianum lib. 1.
de incarnatione Domini cap. 4. & Gennadium de viris illustribus
cap. 59. scribit etiam Facundus Hermianensis episcopus lib. 1. de tri-
bus capitulis Synodi Calchedonenfis, ad Iustinianum imperatorem
his verbis: *Cum quidam Leporius presbyter apud Gallias, deprauatus a
vera & antiqua ecclesie fide, eadem dicere præsumeret quæ postea Nesto-
rius docuit, atque inde pro tali errore depulsus in Africam docendus veni-
ret, illic instructus, vt docet Apostolus, in spiritu mansuetudinis a spiritali-
bus patribus Aurelio Carthagenensi, & Augustino, atque aliis Africanis
episcopis, prauissimam nouitatem sui dogmatis abdicauit. Scripsit autem
libellum satisfactionis idem Leporius ad Gallos episcopos, quem memora-
ti venerabiles patres, Aurelius atque Augustinus, & ceteri sic probaue-
runt, vt ad faciendam veritatis fidem etiam suas ei subscriptiones adice-
rent. In quo libello post multa sic dixit: Nascitur ergo proprie de Spiritu
sancto ex Maria virgine Deus homo Iesus Christus, &c.*